RUBAİ MISRALARINDA HİKMET DAMLALARI (57)

BİN ELEM VAR

Ne şu sevdâ ki bin elem var gönül
Nice aşkın visâli yok bâr gönül
Kanatır hâr bağır yanar ah yine
Geri durmaz fedâ eder yar gönül

İFTİRAK

Hâr-ı goncadan ne çektin seni ağlatan firaktır
Cevr-i yâri lezzetin bil acıtan mı iftiraktır
Aşkı bilmeyen ne anlar zannı kim firak ıraktır
Cevr-i yâr-i lezzetin bil acıtan mı iftiraktır

AK SAÇLAR

Nicedir bahârı bekler kışa döndü saçta aklar
Seni sevdi dîl-i şeydâ niye tâ derinde saklar
Sevemez mi aşka hasret ona aşkı kim yasaklar
Seni sevdi dîl-i şeydâ niye tâ derinde saklar

GEL ARTIK

Ümmîdin cennet ola fânî ne boştur
Şeytandan şol vesvese sen Hakka koştur
Dön artık dön yetti ya nefs û hevâdân
Gel artık Haktan yana sen Hakka koştur

GAFLET

Şol sevdanın hikmeti canan sanırsın
Haktan parlar çehresi ah aldanırsın
Gaflettür sen gölgeyi varlık tanırsın
Haktan parlar çehresi ah aldanırsın

BÂKİ'NİN CİLVESİ

Ölmek yoktur anlasa ölmez şu canlar
Gönlüm olsun neş'eli coşsun zamanlar
Ah Bâkî'nin cilvesi saf dâhi anlar
Gönlüm olsun neş'eli coşsun zamanlar

OYUN

Bu kaçıncı küfrüdür o hin bakışlı zatın
Artık ruha dayandı suç'u zindana atın
Yetmedi mi yüzyıldır haçlı destekli oyun
Çekin dışarı koyun şu İslamı yaşatın

AŞK-I CAM

Eyvah diyecek aldanıyor aşk diye âmâ
Vah ben ne desem aşkına vah gölgeye cam'a
Mecnunu da bilmezmi o yar düşmese gam'a
Vah ben ne desem aşkına vah gölgeye cam'a

YARA

Ah karanlık önde kabir mâzide rahm-ı mader
Bir soluk nefeste nur var öyle takdir-i kader
Sırrı nedir söyle ârif mâzi müstakbel kara
Her geçen an büyür yara zîra ölüm mukadder

HU DE GÖNÜL HU DE

Kalbi derûnunda bak zerre de der zikr-i Hakk
Anlamamak duymamak nefsine olmak yamak
Ah ona kalmak uzak Şeytana olmak yamak
Hû de gönül Hû de sen Hakk'ı zikir eyle sen
Hû de gönül Hû de sen Hakk'ı zikir eyle sen

HİKMETLER

Doğar her gün güneş baştan döner söyler ki sen kulsun
Doğarsın hem batarsın bil ki hikmetlerle makbulsun
Uyan artık uyan şol kâinattan sen murâdın sor
Kerimden der güzellikler kulak ver ruh safâ bulsun

CUMA

Gelin gelin cumâdur şu nurlanan simâdur
Huşûda içtimâdur haşir içün imâdur
Zikir eder gönüller ya dilde hep Hüdâdur
Salât-i Mustafâdur selâm-ı Mustafâdur(sav)

OYALAN

Sever mi hiç o vefâsız yalan yalan o yalan
Gönül verir mi sanırsın sever sanıp oyalan
İnanma ah bilemez aşk o ten bedende kalan
Gönül verir mi sanırsın sever sanıp oyalan

HÂLÂ…

İnanırmış gibi hâlâ şu gönül şad olacak
Seviyor bilmedi âşık yine nâ şâd olacak
Nicedir gölgeye tutkun nicedir camda kalan
Kırılır cam ola canan yine berbâd olacak

SEN

Hak teâladan hazer kıl bin şerirden kaçma sen
Yed’i kudret içredür bil âsinin her zerresi
Hû deyû koş, gafletünden şerre kucak açma sen
Hakka isyandur günahlar say ki bir tek kerresi

YAR

Geçtin kalbimden yine sen nerdesin yar
Ağlar gözler kan dolu ah hatırâlar
Bilsen hiçbir şey seni saklar mı zinhar
Ağlar gözler kan dolu ah hatıralar

BİNLERCE YAZIK

Ah güz gibi ömrüm sararıp kışlara döndü
Heyhat ne çabuk geçti gönül şulesi söndü
Bir tek yaşanan hatıralar elde kalanmış
Binlerce yazık vâ esefâ aşk ta yalanmış

DERT İÇİNDEN ÇARELİ

Ah şifâyâb olsa gönlüm der uzanmaz yâr eli
Sanki bilmez yar elinden nîce dîl var yâreli
Gam çeker dâim ciğer sûz amma sevmiş derdini
Çâresiz dert zannederler dert içinden çâreli

GÖNLÜM

Sevecek mi sandı gönlüm seni sevdi yandı gönlüm
Yalanınla kandı gönlüm çekecek cezası varmış
Kimi mutlu görse gülmez kimi gözde yaş ne bilmez
Kimi zulmeder üzülmez çekecek cezası varmış

BİLİM DEYU

Bilim deyû güya Hakk’tan kopacak
Perde yapıp hevâsına tapacak
Derdest olup âni kabre sapacak
Bilmez bilim dâim Hakk’a yol açar
Amma cahil bilim der Hakk’tan kaçar

BİR ÜMİTSİZ AŞKA DÜŞMÜŞ

Bir ümitsiz aşka düşmüş gönül usanmaz mı acep
Gam’da lezzet buldu artık o hârda yanmaz mı acep

Ah perîşan oldu halin desem inanmaz mi acep
Gam’da lezzet buldu artık o hârda yanmaz mı acep

BİSMİLLAH DE

Şol cân-ı şahâne ki gelmiş O’nun adıyla
Gör kâinat ruh beden hep O’nun murâdıyla
Bak ta kendini anla ah tez geçen geçmeden
Bismillah de iz’anla her dem O’nun yâdıyla

ÖLÜM DENİNCE

Ümîd-i cennet dahi ruha olmamışsa yar
Elbet ölüm denince âdemi korku sarar
Halinde yok hiç karar sanki bilmez kendisi
Boş dünya efendisi fâni lezzeti arar

NE ÇABUK GEÇTİ BAHAR

Ne çabuk geçti bahar kalbime bin ok gibi hâr
Yine hasret yine ağlar mı gülistanda hezar
Göremez göz ki hüzünden ne yazım geldi ne güz
Ne nehâr var ne de gündüz gelecekmiş diye yar

EFENDİM

Visâlinle şâd olsa ah dertli başlar
Mübârek avuçlarda zikretti taşlar
Efendim şefaati bekler ya ümmet
Salât û selâmında akmakta yaşlar

HAKK’IN YOLUN TUT

Hakk’ın yolun tut zikreyle gönlüm
İbret alup hep fikreyle gönlüm
Gör nîmetinden şükreyle gönlüm
Fikreyle dâim zikreyle gönlüm
Şükreyle dâim zikreyle gönlüm

ÂDEM

Bâkî açmış bâb-ı âlî kim hakîkat bula âdem
Anlamaz da sever fâni kul olur ah kula âdem
Aşk vü muhabbettür ol bâb lâyemut hem ruha yakın
Kılup hiss-i aşkı fâni kor fırsatı yola adem

İLTİMAS

İltimas kanun mu olmuş sanki başka çözüm yok
Liyâkat komaz rezile söyleyecek sözüm yok
Zaten kabirde o köle garip köylü padişah
Benden dahi uzak olsun hiç görecek gözüm yok

SİL

Firak’ı aşkın cezası bil sen
Gönül de Allah mecâzı sil sen
Yeter figânın biraz da gül sen
Gönül de Allah mecâzı sil sen

VAHŞİ BATI

Bakınca içim acır nicedür
Şu mâzime set ki gizlicedür
Güya medenî şu vahşi batı
İçimde iti var ne sinsicedür

HEPSİ PİŞMAN

Cümle nâdân sanki şâdân imtihandır kim bile
Ah şu şeytandır kuran insan içün bin bir hile
Hepsi üç gün dur hevesten yakma artık kendini
Bitse şol ömrün de görsen hepsi pişman nâfile

FİRAK-I AYN
Geçer mi aşık geçer mi senden
Firak-ı ayn’dur şu can ü tenden
İnan senin’çün geçer bedenden
Firâk ı ayn’dur şu can ü tenden
BENLİK
Bilindikçe ben der artar şu ademin avazı
Pis benlikten sâkıt olur kibre döner tevazu